

ת"ד 3717/01/15 - מדינת ישראל נגד בת עמי חיו

26 אוקטובר 2016

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 3717-01-15 מדינת ישראל נ' חיו
מספר פל"א 105671/2014

לפני כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמת בת עמי חיו

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוה"ד טל בסון

הנאשמת וב"כ עוה"ד איש טוב צפריר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בית המשפט מודיע לצדדים כי אינו חייב לכבד הסדר הטיעון. יכול שיוטל עונש שונה.

ניתנה והודעה היום במעמד הצדדים:

אטליא וישקין, שופטת בכירה

הכרעת דין

הנאשמת/הסנגור הודתה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום.

לפיכך, הריני מוצאת הנאשמת אשמה בעבירות אשר יוחסו לה בכתב האישום ומרשיעה אותה.

עמוד 1

ניתנה והודעה היום במעמד הצדדים:

אטליא וישקין, שופטת בכירה

גזר דין

בקביעת מתחם העונש ההולם, העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר, מדיניות הענישה אמורה להרתיע מפני בצוע עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו פגיעה בביטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך.

הריני רואה בהסדר הטיעון מתחם ענישה ראוי.

מטעמי מדיניות משפטית ונוכח הלכת בית משפט העליון בעניין כיבוד הסדרי טיעון, אתן ידי להסדר. כפי תיקונו של חוק העונשין ניתן לחרוג ממתחם ענישה משיקולי שיקום נאשם מצאתי מקרה זה כמקרה קלאסי. הנאשמת נשאה בגופה נזקי התאונה, עברה טיפולים רפואיים רבים ובין השאר נגרמו לה שברים ברגליים, בזרוע שמאל, שבר בעצם, פגיעה באיברים הפנימיים (מעיים, כבד) ושברים בצלעות. עברה טיפולים רפואיים ניתוחיים ואף אשפוז ממושך בבית לוינסטין.

בנסיבות אלו, ניתן לראות בפציעתה ענישה של ממש ולמעשה המדובר בענישה הגדולה עשרות מונים מכל ענישה שיפוטית אפשרית.

אשר על כן, לא מצאתי מקום לפסול רשיונה כלל.

- הנני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך ₪ 1,500 או 100 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 60 ימים.

על הנאשמת/ סנגורה לגשת כעת למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום.

- הנני פוסלת את הנאשמת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ד תשרי תשע"ז, 26/10/2016 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין , שופטת בכירה

הוקלדעלידיליאתקחלון